

op, som kraftigt søgte at karakterisere den to Gange vedtagne Retsplejelov af 1908 og 1909. Det ærede Medlem kan ikke undre sig over, at der faldt kraftige Ord fra deres Side, som havde været med til det store Arbejde. Der gik den Gang ligefrem sælsomme Sagn i Rigsdagens Korridorer om, hvorledes dette Retsplejeudvalg havde arbejdet Dag efter Dag til langet ud paa Natten. Det ærede Medlem kan ikke undre sig over, at da man nu saa en stor Del af dette Arbejde forspildt ved den i 1908 og 1909 vedtagne Lov, det Alberti-Goos'ske Retsplejeforlig, maatte de, der havde været med til det store Arbejde, deriblandt mange af det ærede Medlems Parti, se med Beklagelse paa de Forringelser, denne Lov indeholdt. Men da nu Retsplejelovent var vedtaget i 1908 og yderligere for anden Gang med ganske uvæsentlige Ændringer og et andet Navn under blev vedtaget i 1909, saa vi fra vor Side saaledes paa Sagen, at saa maatte særlig det Parti, som fremdeles sad med Flertallet her i Tinget, med det Flertal, der havde gennemført Lovene af 1908 og 1909 og sad med Regeringsmagten, have den Opgave og den Pligt at føre Loven ud i Livet, og derfor erklærede vi os trods al Kritik af den to Gange vedtagne Retsplejelov villige til at medvirke dertil. Ellers udsatte vi os for at komme ind i den Situation, der var den værste af alle, nemlig, at vi havde en paa Papiret vedtagen Retsplejelov, men ikke fik den ført ud i Livet, saa den laa som en Klods for Udviklingen, saa at vi egentlig hverken kunde komme frem eller tilbage. Vi kunde ikke tage det gamle Arbejde for en ny stor, virkelig Retsreform op, thi der var en, endda to Gange vedtagen Retsplejelov, og vi kunde ikke forbedre den to Gange vedtagne Lov, thi den var endnu ikke ført ud i Livet. Det var efter min Mening den allerværste Situation, der kunde tænkes, og for at medvirke til at komme ud af den erklærede vi os — det ærede Medlem mindede ogsaa om vor Stilling i Fjor i Udvalget — fra vor Side villige til at medvirke til, at det Parti, som havde været med til at gennemføre Retsplejelovent i 1908, ogsaa førte Loven ud i Livet. Men for øvrigt viste det sig allerede i Fjor, at den daværende Justitsminister, der tilhørte det ærede Medlems Parti, erkendte, at den to Gange vedtagne Retsplejelov trænger til Forbedringer paa visse Punkter, navnlig interesse-rede han sig stærkt for at faa Anklageprincippet gennemført, erklærede sig villig til — og det bidrog ogsaa til, at der i

Folketingets Udvalg i Fjor kunde samles det Flertal, som blev samlet — at fremsætte Forslag om Anklageprincippet fulde Gennemførelse og udtalte Haabet om, at et saadant Tillægsforslag kunde gennemføres, inden Retsplejelovent traadte ud i Livet. I saa Henseende er der ingen Mod-sætning mellem den nuværende højtærede Justitsminister og hans Forgænger. Der kan være en taktisk Meningsforskel med Hensyn til, hvad der er mest oportunt, hvad der bedst fremmer Sagen, enten først at vedtage, at Loven skal træde ud i Livet, og saa arbejde paa dens Forbedring, eller at søge at faa disse Forbedringer, inden den træder ud i Livet, inden vi vedtager og beslutter dens Ikrafttræden. Men der er i Virkeligheden heller ikke paa dette Pnnkt nogen principielt afgørende Modsætning mellem den forrige højtærede Justitsminister og den nuværende.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) udtalte sig altsaa velvilligt overfor Nævningeinstitutionens Ændring saaledes, at den bliver mere folkelig. Hans Partis Justitsminister erklærede sig i Fjor villig til, ja, var endogsaa stærkt interesseret i at faa Anklageprincippet helt gennemført. Saa er det tredje Punkt, der her er Tale om, med Hensyn til Udvidelse af den to Gange vedtagne Retsplejelov, Spørgsmaalet om Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, og der syntes det ærede Medlem at have nogen Betænkelighed, navnlig hvad angaar Økonomien. Der vil i Udvalget blive nærmere Lejlighed til at undersøge de Tal, der her er forelagte os, og sammenligne dem med tidligere Tal, saa at vi kan faa et paalideligt Skøn over Stillingen. Mig forekommer det, at det Regnestykke, der er opstillet for os, ser meget vederhæftigt og paalideligt ud, og hvis hele Forskellen, efter hvad jeg har Grund til at tro, kun vil blive noget over 200,000 Kr., ikke en Gang 1/4 Mill. Kr., synes jeg, at de Fremskridt, der her er Tale om: Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen og Anklageprincippet fuldstændige Gennemførelse, er denne kvart Million værd, ja er mere værd. Efter at der nu er kommet et andet Flertal her i Salen ved sidste Valg — ikke et andet Flertal i den Sag, der var den afgørende ved sidste Valg, det erkender jeg, thi der er Flertallet ved forrige Valg kun blevet forøget, men paa andre Omraader et andet Flertal, blandt andet det Omraade, her ligger for —, efter at nu de to Partier sidder som Flertal i denne Sag, som protesterede mod Forliget af 1908—09, fordi det var